त्रयोध्यकाएउं

स चेदवश्यं प्राप्तव्यः सिद्धादेशस्त्रया मया । सक् वया भवतु मे न कीच्कामि तमन्यया ॥ १०॥ प्राप्तादेशा भविष्यामि गवाकुं सिक्ता वया । कालश्चायं समुत्यत्रः सत्यास्ते सन्तु वै द्विजाः ॥ ११ ॥ वनवासे च ज्ञानामि दुःखानि विविधान्यकं। प्राप्यत्ते यानि मुनिभिर्वनवासे कृतात्मभिः ॥ १२॥ कन्यंयेव मया सर्वे वनदोषाः श्रुताः पुरा । भिन्नुक्याः साधुवृत्तायाः कथयस्याः पितुर्गृहे ॥ १३ ॥ प्रसाद्ये वां शिरसा नय मामपि राघंव । वनवासी हि सुभृशं काङ्कितो मे वया सरु ॥ १८॥ कृतचणास्मि भद्रं ते गमनं प्रति राघव । पुण्या कि वनचर्येयं वया मे सक् काङ्गिता ।। १५।। ्रपूतानया भविष्यामि पुण्यया वनचर्यया । विक्रनी वया सार्धे कृदयोत्सवभूतया ।। १६।। स्पृरुणीया भविष्यामि लोके प्राष्ट्रिति च । ्भर्तारमन्गच्छ्नी भर्ता स्त्रीणां हि दैवतं ।। १७।। बया कि सक् संयोगः प्रेतभावे पि मे भवेत्। इत्यतोऽनुगमिष्यामि वामहं कृतनिश्चया ॥ १८॥ मया कथयतां पूर्वे श्रुतं प्रत्यत्तद्रिनां । ब्राह्मणानां निसर्गेण धर्मनिर्णयवादिनां ॥ ११ ॥